

Especials > OBJECTUALITAT

La línia de programes *Especials* acull propostes d'artistes i comissaris relacionats d'una manera o altra amb la programació del Museu i la Col·lecció MACBA.

OBJECTUALITAT és una sèrie de podcasts que aborda noves perspectives sobre el rol de l'objecte en l'art i la filosofia contemporanis.

Continguts del PDF:

- 01. Sumari
- 02. Biografies
- 03. Escaleta del programa
- 04. Enllaços relacionats
- 05. Crèdits
- 06. Llicència

Producció, documentació i entrevista: Roc Jiménez de Cisneros.

Roc Jiménez de Cisneros és artista. Viu i treballa a Barcelona. vivapunani.org

OBJECTUALITAT #2

Aquest és un podcast sobre objectes, però especialment sobre algunes de les teories que recentment han aportat noves perspectives sobre els objectes des de l'art i la filosofia. En aquest segon episodi, l'artista sonor Florian Hecker valora la idea dels sons com a objectes i la noció de la descomposició en les seves recents peces quimèriques, mentre que Erick Beltrán examina diferents aspectes de l'epistemologia, el jo i la identitat, que formen part del seu discurs artístic.

01. Sumari

Moltes de les teories desenvolupades des de la filosofia contemporània, com les que es van exposar en el primer episodi d'aquesta sèrie, arriben també a l'art. Aquest programa arrenca amb fragments sonors de la pel·lícula de Scott Spiegel *Intruder*, de 1989. Aquest entranyable film de terror conté tot un mostrari de punts de vista estranys i càmera subjectiva peculiar. I no només càmera subjectiva humana, sinó també no humana: un supermercat vist des de l'interior d'un carret de la compra, una noia escombrant el terra des del punt de vista del mateix terra, una conversa telefònica des de l'interior del telèfon, o un home vist des del punt de vista d'un pom de porta, on la imatge gira lentament a mesura que l'assassí obre la porta. Això precedeix el primer assaig de Graham Harman sobre ontologia orientada a objectes, tot i que n'hi ha exemples similars en moltes altres disciplines artístiques, no només al cinema. *Blank Process*, obra de l'artista novaiorquès Clement Valla, proposa un gir simple però efectiu en la temàtica de l'objecte sense subjecte, en aquest cas aplicat a la fotografia. Les imatges de la peça, que duu el subtítol "Àrees d'interès a la paret de l'estudi determinades per un algoritme de visió per ordinador", no han estat escollides per un fotògraf humà, sinó pel programa de reconeixement de peces i pels diferents mecanismes de processament d'imatge de la càmera. Dit d'una altra manera, el punt de vista de la mateixa càmera és el que determina el resultat de l'obra. És allò que Ian Bogost anomena Fenomenologia Alienígena.

La qüestió de l'objectualitat és, en efecte, un dels pilars de la pràctica artística. Durant el segle XX, l'art occidental va esdevenir fins a cert punt una exploració de les funcions i les propietats essencials de l'objecte: des de les implicacions de l'*objet trouvé*, fins a la qüestió de la reproductibilitat de l'obra en el pop art o la desaparició definitiva dels artefactes físics en moltes obres d'art conceptual. Tal com insinua Sven Lütticken en el seu assaig *Art and Thingness*, hi ha un fil més o menys invisible que connecta els readymades de Duchamp amb *Solo Show*, la peça de 2008 amb la qual Natascha Sadr Haghigian exposava la realitat poc coneguda de les empreses dedicades a la producció de peces d'art per a grans noms del panorama contemporani. De la mateixa manera, podríem afegir fils complementaris amb altres obres que han abordat la noció de l'objecte des de diverses perspectives. Dos clàssics obvis en aquest sentit serien l'enfocament lingüístic de *One and Three Chairs* de Joseph Kosuth i moltes de les instal·lacions de Christian Boltanski, en les quals s'utilitza el poder simbòlic d'objectes quotidians com a catalitzador d'històries humanes. Aquestes i moltes altres obres reflecteixen un interès comú en la complexa trama d'enllaços entre substància, matèria, subjecte, objecte i propietats, que va florir al llarg del segle passat en diverses disciplines.

En l'estudi del so i de la música, per exemple, la idea primigènica d'"objecte sonor" de Pierre Schaeffer, que es feia ressò de la fenomenologia de Husserl per adaptar-se a les necessitats de l'experiència acústica, ha estat suplantada per teories que utilitzen una terminologia similar, aplicada a la psicologia i la metafísica més que a la música. Autors com Casey O'Callaghan han pres com a punt de partida els avenços recents en el camp de la percepció auditiva, especialment l'influent model d'Albert Bregman denominat Auditory Scene Analysis, per elaborar ontologies del so profundament realistes. Segons O'Callaghan, "no hem de considerar els sons com a ones de pressió que es propaguen per un medi, ni com les propietats físiques dels objectes que normalment percebem com l'origen d'aquests sons, sinó com esdeveniments d'una certa classe. (...) Els sons són objectes públics de la percepció auditiva".

["Intruder" de Scott Spiegel (1989)]

---

02. Biografies

El treball d'Erick Beltrán neix d'una constant investigació i reflexió sobre els mecanismes estructurals dels sistemes de pensament. Beltrán parla específicament de la relació de poder que hi ha entre els processos d'edició i les construccions de discurs. A partir de diagrames, recopilació d'informació, arxius o insercions en mitjans de comunicació, analitza la manera en què es defineixen, valoren, ordenen, classifiquen, seleccionen, reproduïxen i distribueixen imatges per crear discursos polítics, econòmics i culturals en la societat contemporània.

Florian Hecker va néixer l'any 1975 a Kissing, Alemanya. Tant en el seu treball d'estudi com en les seves performances i instal·lacions, col·labora sovint amb investigadors acadèmics en els camps de la percepció auditiva i la música per ordinador, així com amb artistes com Aphex Twin, Russell Haswell o Cerith Wyn Evans. Entre les seves exposicions en solitari destaquen: MMK, Museum für Moderne Kunst (Frankfurt), IKON Gallery (Birmingham) i Chisenhale Gallery (Londres), totes elles durant el 2010; Bawag Contemporary (Viena) el 2009; Sadie Coles HQ (Londres) el 2008 i Galerie Neu (Berlín) el 2007.

---

03. Escaleta del programa

00:19 Introducció

04:46 Erick Beltrán, escala, jo, plegar i tallar. Una guia poc usual cap als objectes

14:40 Negociar amb la realitat

24:45 Hecker tracta les nocions de so com a esdeveniment / flux / objecte

36:50 Més enllà de l'*objet sonore* de Schaeffer

---

04. Enllaços relacionats

Blog de Florian Hecker

<http://florianhecker.blogspot.com>

Sobre *El mundo explicado*, d'Erick Beltrán

http://www.afterall.org/online/the-world-explained/#.035w4a2*SxYw

Chimerization, de Florian Hecker a Documenta 13

<http://chimerization.documenta.de>

Text de Nizaia Cassian Yde sobre el treball de Beltrán

<http://www.a-desk.org/spip/spip.php?article125>

Peça de Hecker per a la sèrie COMPONENT AMB PROCESSOS (Ràdio Web MACBA)

http://rwm.macba.cat/ca/recerca/composingwithprocess_exclusives_florian_hecker_ryoji_ikeda/capsula

Entrevista amb Erick Beltrán per a la sèrie FONS (Ràdio Web MACBA)

http://rwm.macba.cat/ca/especials/fons_erick_beltran/capsula

---

05. Crèdits

Produït per Roc Jiménez de Cisneros. Veu: Barbara Held. Enregistrat a Lisboa i Barcelona amb un micro de condensador Beyerdynamic MC 930 i una gravadora digital Tascam DR-100, editat amb Sound Studio.

---

06. Llicència

2014. Aquest podcast està llicenciat sota una llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 Espanya (CC BY-NC-ND 3.0).